

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1297/2013,

11. detsember 2013,

millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1083/2006 seoses teatavate finantsjuhtimist käsitlevate sätetega selliste liikmesriikide puhul, kes on sattunud tõsisesse finantsstabiilsusega seotud raskustesse või keda ähvardab oht sattuda sellistesse raskustesse, ja seoses kulukohustustest vabastamise eeskirjadega teatavate liikmesriikide puhul ning lõppmakseid käsitlevate eeskirjadega

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 177,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Kestev enneolematu ulatusega ülemaailmne finantskriis ja majanduslangus on oluliselt pärssinud liikmesriikide majanduskasvu ja kahjustanud finantsstabiilsust ning seega järsult halvendanud nende finants-, majandus- ja sotsiaalingimusi. Eeskätt on teatavad liikmesriigid muu hulgas rahvusvahelise majandus- ja rahanduskeskkonna tõttu sattunud tõsisesse raskustesse või neid ähvardavad tõsised raskused, iseäranis probleemid majanduskasvu ja finantsstabiilsusega ning suurenev eelarvepuudujääk ja võlakooormus, seda ka.
- (2) Kuigi finantskriisi negatiivse mõju tasakaalustamiseks on juba võetud peamisi meetmeid, sealhulgas muudetud õigusraamistikku, on kriisi mõju reaalmajandusele, tööturule ja kodanikele ikkagi suur. Surve liikmesriikide finantsvahenditele kasvab ja selle leevendamiseks tuleks kiiresti võtta täiendavaid meetmeid struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi (edaspidi „fondid“) vahendite maksimaalse ja optimaalse kasutamise kaudu. Jätkuvate finantsraskuste taustal on vaja pikendada Euroopa Parlamendi ja

nõukogu määrusega (EL) nr 1311/2011⁽³⁾ kehtestatud meetmete kohaldamist. Need meetmed võeti vastu kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 122 lõikega 2 ning artiklitega 136 ja 143.

- (3) Selleks et hõlbustada liidu rahaliste vahendite haldamist, kiirendada investeringute tegemist liikmesriikides ja piirkondades ning parandada rahastamise kättesaadavust majandusele, muudeti määrusega (EL) nr 1311/2011 nõukogu määrust (EÜ) nr 1083/2006⁽⁴⁾ eesmärgiga anda luba suurendada fondidest tehtavaid vahemakseid kümne protsendi võrra praegusest prioriteetse suuna kohta kehtivast kaasrahastamise määrast liikmesriikide puhul, kes on tõsistes finantsstabiilsusega seotud raskustes ning on taotlenud selle meetme kaudu abi saamist.
- (4) Määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 77 lõike 6 kohaselt võib suuremat kaasrahastamise määra kohaldada 31. detsembrini 2013. Kuna aga liikmesriikidel on ikka veel tõsiseid finantsstabiilsusega seotud probleeme, ei peaks suurema kaasrahastamise määra kohaldamist lubama vaid 31. detsembrini 2013.
- (5) Kooskõlas Euroopa Ülemkogu 7.-8. veebruari 2013. aasta järeldustega ning vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013⁽⁵⁾ artiklis 22 sätestatule kohaldatakse 10 protsendipunkti võrra suuremat kaasrahastamismäära seoses programmiperioodiga 2014-2020 kuni 30. juunini 2016. Selleks ajaks vaadatakse suurendamisvõimalus läbi. Programmiperioodide 2007–2013 ja 2014–2020 kattuvust arvestades tuleb tagada kahel programmiperioodil toetust saavate liikmesriikide järjekindel ja ühesugune kohtlemine. Seepärast peaks finantsabi saavatel liikmesriikidel olema

⁽¹⁾ 19. septembri 2013. aasta arvamus (ELT C 341, 21.11.2013, lk 27).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 20. novembri 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 5. detsembri 2013. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1311/2011, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1083/2006 seoses teatavate sätetega, mis käsitlevad finantsstabiilsuse säilitamisega tõsistes raskustes või sellises ohus olevate teatavate liikmesriikide finantsjuhtimist (ELT L 337, 20.12.2011, lk 5).

⁽⁴⁾ Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999 (ELT L 210, 31.7.2006, lk 25).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsember 2013, määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi – kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1083/2006 (Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 320).

võimalik kasutada suurendatud kaasrahastamismäär kuni rahastamiskõlblikkuse lõppkuupäevani ja taotleda seda oma lõppmaksetaotlustes, isegi kui nad finantsabi enam ei saa.

- (6) Määruse (EL) nr 1303/2013 eesmärk on aidata saavutada Ühtekuuluvusfondi vahendite asjakohane jaotamine kõige vähem arenenud piirkondadele ja liikmesriikidele. Erinevuste vähendamiseks elaniku kohta antava keskmise abi osatähtsuses tuleb kavandatavates määrustes ette näha igale üksikule liikmesriigile fondidest antavate summade suhtes maksimummäär (ülemmäär) 2,35 % vastava liikmesriigi SKPst. Ülemmäärasid kohaldatakse aastapõhiselt ning asjakohasel juhul vähendatakse nendega proportsionaalselt kõiki ülekandeid (välja arvatud ülekanded enamarenenud piirkondadele ja ülekanded Euroopa territoriaalse koostöö raames) asjaomastele liikmesriikidele, et saavutada ülekannete maksimummäär. Liikmesriikide puhul, kes ühinesid liiduga enne 2013. aastat ja kelle keskmine SKP reaalkasv aastatel 2008–2010 oli alla –1 %, kehtestatakse ülekannete maksimummääraks 2,59 % nende SKPst.
- (7) Määrusega (EL) nr 1303/2013 seatakse liikmesriikidele antavate eraldiste piirmääraks 110 % nende tegelikust tasemest ajavahemikul 2007–2013. Liikmesriike, keda see piirang mõjutab, tuleb paremini kaitsta ajavahemiku 2007–2013 eraldiste suhtes automaatse kulukohustustest vabastamise kohaldamise eest.
- (8) Euroopa Ülemkogu kutsus oma 8. veebruari 2013. aasta järeldustes komisjoni üles uurima Rumeenia ja Slovakkia puhul praktilisi lahendusi, kuidas vähendada ohtu, et riiklikud assigneeringud aastate 2007–2013 jäävad automaatselt kasutamata, sealhulgas võimalust muuta määrust (EÜ) nr 1083/2006.
- (9) Euroopa Ülemkogu rõhutas vajadust tagada kõigi rubriikide kohaste maksete hallatav tase ja profiil, et piirata täitmata eelarvelisi kulukohustusi, eelkõige kohaldades automaatse kulukohustustest vabastamise eeskirju kõigi rubriikide puhul. Seega tuleks sätted, mis vabastavad kulukohustuste vabastamise eeskirjade kohaldamisest liikmesriigid, keda mõjutab määrusega (EL) nr 1303/2013 kehtestatud piirmäär, viia tasakaalu nende arvatava mõjuga täitmata eelarvelistele kulukohustustele.
- (10) Eelarvelisest kulukohustusest automaatse vabastamise tähtaega, mis on seotud aastatega 2011 ja 2012, tuleks

pikendada ühe aasta võrra, kuid 2012. aasta kulukohustused, mis 31. detsembriks 2015 on veel avatud, tuleb nimetatud kuupäevaks põhjendada. Pikendamine peaks võimaldada rakenduskavade jaoks ette nähtud vahendite paremat kasutamist liikmesriikides, keda mõjutab tulevaste Ühtekuuluvusfondist tehtavate eraldiste piiramine 110 %-le nende tegelikust tasemest ajavahemikul 2007–2013. Selline paindlikkus on vajalik rakenduskavade oodatust aeglasema rakendamise tõttu, eriti kõnealustes liikmesriikides.

- (11) Fondide optimaalseks kasutamiseks tuleks rakenduskavadele eraldatava lõppmakse summa kindlakstegemisel iga prioriteetse suuna puhul fondist antava abi maksimumsummas teha piiratud määral kohandusi.
- (12) Kriisi enneolematut laadi arvestades on kiiresti vaja vastu võtta toetusmeetmed, mistõttu on asjakohane, et käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.
- (13) Määrust (EÜ) nr 1083/2006 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1083/2006 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 77 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

„2. Erandina artikli 53 lõikest 2, artikli 53 lõike 4 teisest lausest ja III lisas kehtestatud piirmääradest suurendatakse abikõlblike kulude puhul, mida on viimati kinnitatud igas enne programmiperioodi lõppu esitatud tõendatud kuluaruandes, vahemakseid ja lõppmakset summa võrra, mis on kümme protsendipunkti suurem kui vastava prioriteetse suuna suhtes kohaldatav kaasrahastamise määr, kuid mis ei ületa 100 %, kui liikmesriik vastab pärast 21. detsember 2013

- a) liikmesriik saab finantsabi kooskõlas nõukogu määrusega (EL) nr 407/2010 (*) või teiselt euroala liikmesriigilt enne kõnealuse määruse jõustumist;
- b) liikmesriik saab keskmise tähtajaga finantsabi kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 332/2002 (**);
- c) liikmesriik saab finantsabi kooskõlas Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepinguga pärast selle jõustumist.

(*) Nõukogu 11. mai 2010. aasta määrus (EL) nr 407/2010, millega luuakse Euroopa finantsstabiilsusmehhanism (ELT L 118, 12.5.2010, lk 1).

(**) Nõukogu 18. veebruari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 332/2002, millega liikmesriikide maksebilansi toetamiseks luuakse keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem (EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1).";

- b) lõige 6 jäetakse välja;
- c) lisatakse järgmine lõige:

„12. Erandina lõikest 10 ei ületa lõppmaksetena makstav liidu toetus ühegi prioriteetse suuna puhul 10 % fondidest vastava prioriteetse suuna jaoks eraldatava abi maksimumsummast, nagu on sätestatud rakenduskava heakskiitmist käsitlevas komisjoni otsuses. Lõppmakse-

tena makstav liidu toetus ei ole aga suurem kui deklareeritud avaliku sektori toetus ega ühestki fondist ühelegi rakenduskavale eraldatud abi maksimumsumma, mis on sätestatud rakenduskava heakskiitmist käsitlevas komisjoni otsuses.”

2) Artiklit 93 muudetakse järgmiselt:

- a) lisatakse järgmine lõige:

„2b. Liikmesriikide puhul, kelle ühtekuuluvuspoliitika eraldistele programmiperioodil 2014–2020 on seatud piirmäär 110 % nende tegelikust tasemest ajavahemikul 2007–2013, on lõikes 1 osutatud tähtaeg erandina lõike 1 esimesest lõigust ja lõikest 2 nende liikmesriikide rakenduskavades sisalduvate, ajavahemikus 2007–2012 võetud iga-aastaste eelarvekohustuste täitmise aastale järgneva kolmanda aasta 31. detsember.”;

- b) lõikesse 3 lisatakse järgmine lõik:

„Esimene lõik ei piira lõikes 2b sätestatud tähtaja kohaldamist selles lõikes osutatud liikmesriikide 2012. aasta eelarveliste kulukohustuste suhtes.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 11. detsember 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
 M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
 V. LEŠKEVIČIUS